

5) Machorka:

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg Machorki	
	dlugość	położenie liści na lodydze	manipulacja	dosuszonej ogniowo	suszonej powietrznie
I	powyżej 15 cm	liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe, nadspodaki	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki według łamań	18,00	16,00
II	Liście o długości do 15 cm od nasady liściowej do wierzchołka			7,00	7,00
	Spodaki bez względu na zabarwienie i wielkość oraz liście, których ze względu na stan uszkodzeń nie można zaliczyć do klasy I				
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, nadające się do przetworzenia na wyroby tytoniowe				

Rozdział 3.

Ceny nasion tytoniu stanowiących materiał siewny.

§ 11. 1. Dla dojrzałych, zdrowych i czystych nasion tytoniu o zawartości wody nie przekraczającej 12%, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90% ustala się następujące ceny:

- 1) odmiana Kentucky i linie pochodne — 280 zł za 1 kg,
- 2) tytonie orientalne i Złotolistny IHAR — 170 zł za 1 kg,
- 3) odmiany Virginia, Burley, Janina, Havana, Geudertheimer oraz pokrewne — 250 zł za 1 kg,
- 4) odmiany Mocny Skroniowski, Puławski Szerokolistny i linie pochodne — 250 zł za 1 kg, — 100 zł za 1 kg,
- 5) odmiana Machorka Pomorska — 100 zł za 1 kg,
- 6) odmiany Machorka Selvaggio, Machorka Brazylijska oraz krzyżówki Machorki Pomorskiej z Machorką Selvaggio — 150 zł za 1 kg,
- 7) elity nasienne (materiał wyhodowany w ośrodkach doświadczalnych) — 3.000 zł za 1 kg.

2. Cenę nasion tytoniu o cechach jakościowych określonych w ust. 1, jednakże o sile kiełkowania od 75% do 90%, ustala się na podstawie cen wymienionych w ust. 1, biorąc pod uwagę rzeczywistą wartość tych nasion w porównaniu z wartością nasion określonych w ust. 1.

3. Przez energię oraz siłę kiełkowania rozumie się procentową ilość nasion, które wykiełkują i zachowują swoją żywotność:

- 1) w ciągu 120 godzin (5 dni) — jeśli chodzi o energię kiełkowania,
- 2) w ciągu 336 godzin (14 dni) — jeśli chodzi o siłę kiełkowania,

przy zachowaniu tych samych warunków zarówno przy ustalaniu energii, jak i siły kiełkowania.

4. Nadmiar wilgoci potrąca się od ogólnej wagi nasion.

5. Nasiona tytoniu o energii kiełkowania mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania mniejszej niż 75% oraz nasiona dostarczone ponad zakontraktowaną ilość podlegają zniszczeniu. Przedsiębiorstwo przemysłu tytoniowego może zakupić także nadwyżki nasion oraz nasiona o niższej sile kiełkowania niż określona w ust. 2, stosując przy ustalaniu ceny za te nasiona zasady określone w tym przepisie.

35

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 31 stycznia 1966 r.

w sprawie uzupełnienia wykazu usług świadczonych dla rolnictwa oraz zmian w wykazie jednostek wiodących w zakresie tych usług.

Na podstawie § 1 ust. 7 i § 3 ust. 7 uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załącznikach do uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 1, określającym zakres usług dla rolnictwa, w grupie XIII dotyczącej usług w zakresie dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji:
 - a) dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
 - „4) roślin, produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz opakowań w obrocie handlowym krajowym i międzynarodowym,
 - 5) środków przewozowych: statków, barek, samochodów i innych.”,

b) po pkt 5 dodaje się zdanie:

„Wymieniony wyżej zakres usług nie obejmuje dezynfekcji przeprowadzanej na podstawie przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych.”;

2) w wykazie jednostek wiodących w zakresie usług świadczonych dla rolnictwa w ramach poszczególnych grup usług, stanowiącym załącznik nr 2:

a) w ust. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Zjednoczenie Przemysłu Owocowo-Warzywnego, a terenowo — zakłady przetwórstwa owocowo-warzywnego przemysłu kluczowego na terenie swoich baz surowcowych, w zakresie usług świadczonych dla produkcji sadowniczej i warzywniczej.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wstępny przerób i przechowywanie produktów rolnych:

- 1) Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — w zakresie sortowania ziemniaków,
 - 2) Centrala Surowców Włókienniczych i Skórzanych — w zakresie wstępnej przeróbki słomy, lnu i konopi na włókno,
 - 3) Centrala Spółdzielni Ogrodniczych — w zakresie przechowywania owoców, przetwórstwa owoców i warzyw dla celów domowych, sortowania owoców i warzyw oraz mechanicznego oczyszczania warzyw na sucho.”
- c) w ust. 11 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) Zjednoczenie Przemysłu Owocowo-Warzywnego, a terenowo — zakłady przetwórstwa owocowo-warzywnego przemysłu kluczowego na terenie swoich baz surowcowych, w zakresie wypożyczenia sprzętu ogrodniczego i opakowań do owoców i warzyw.”
- d) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. Dezynfekcja, dezynsekcja i deratyzacja — Zakłady Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gućwa

36

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 5 lutego 1966 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na Ogólnokrajowym Przeglądzie — Wystawie Technologii Przemysłu Maszynowego w Katowicach w roku 1966 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tym przeglądzie w roku 1966.

Na podstawie art. 27 i 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73), § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) oraz § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wystawienie wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego albo zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na Ogólnokrajowym Przeglądzie — Wystawie Technologii Przemysłu Maszynowego, zorganizowanym w wykonaniu uchwały nr 319 Komitetu Ekonomicz-

nego Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1965 r. w sprawie zorganizowania Ogólnokrajowego Przeglądu — Wystawy Technologii Przemysłu Maszynowego, odbywającym się w czasie od dnia 10 lutego 1966 r. do dnia 15 kwietnia 1966 r. w Katowicach, daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej patentu na wynalazek, rejestracji wzoru użytkowego lub zdobniczego z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na wspomnianym przeglądzie w wymienionym wyżej okresie czasu albo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia na tymże przeglądzie i w tymże okresie czasu towarów, na których został umieszczony znak towarowy.

§ 2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: I. Czerwiński

37

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 stycznia 1966 r.

w sprawie kwalifikowania złotych monet dolarowych pod względem dewizowym.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) wyjaśnia się, co następuje:

1. Przy kwalifikowaniu złotych monet dolarowych jako wartości dewizowych w pojęciu ustalonym przepisami ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) powstaje niekiedy wątpliwość, czy złote monety dolarowe Stanów Zjednoczonych Ameryki, gdy nie mają charakteru zabytkowego, stanowią wartości dewizowe jako pieniądze mające za granicą obieg ustawowy, czy jako złoto nie stanowiące wyrobu użytkowego.

2. W celu zakwalifikowania tych monet zgodnie z przepisami ustawy dewizowej należy uwzględnić okoliczność, że wszelkie złote monety dolarowe Stanów Zjednoczonych Ameryki zostały według prawa tego państwa wycofane z obiegu

jeszcze na przełomie lat 1933/1934 i przestały być ustawowym środkiem płatniczym (pieniądem ustawowym). Wymienione monety nie stanowią więc zagranicznych środków płatniczych i nie są wartościami dewizowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy dewizowej, są natomiast wartościami dewizowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy jako złoto nie będące wyrobem użytkowym.

3. Jeżeli tego rodzaju monety dolarowe są przedmiotem przestępstwa dewizowego, to do obliczenia ich wartości mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 1960 r. w sprawie cen złota i platyny przy ustalaniu wartości przedmiotów przestępstw dewizowych (Monitor Polski Nr 91, poz. 412).

Minister Finansów: J. Albrecht